

davant la Cambra, la Mesa va proposar al Govern que s'acordés l'adquisició dels edificis situats a la Carrera de San Jerónimo, núm. 36 i 40, així com l'adjacent del carrer de Santa Catalina, núm. 4. A aquest efecte, sollicita al Govern que procedeixi a realitzar l'adquisició directa i a efectuar les operacions patrimonials pertinents fins a posar a disposició d'aquest òrgan rector de la Cambra els immobles esmentats per a satisfacció de les seves necessitats, així com a fer-hi les obres de condicionament imprescindibles que siguin necessàries per a la seva posada en funcionament com a seu de la Cambra.

Aquests edificis ubicats davant el Congrés dels Diputats, a la Carrera de San Jerónimo, núm. 36 i 40, són propietat del Banco Exterior i del Banco de Crédito Local, respectivament, i reuneixen unes condicions de proximitat, superfície, representativitat, funcionalitat i característiques arquitectòniques que els fan idonis per cobrir les necessitats del Congrés. A més, com que són susceptibles d'enllaçar amb els serveis actuals de la Cambra mitjançant un túnel subterrani, es produiria una millora de la seva operativitat, el seu funcionament i la seva utilització òptima.

El fet de posar a disposició del Congrés dels Diputats la pràctica totalitat de la superfície—una petita part s'affectaria als serveis de Relacions amb les Corts del Ministeri de la Presidència— d'aquests dos edificis suposaria l'alliberament i la posada a disposició de la Direcció General del Patrimoni de l'Estat dels edificis que es troben a la plaça de les Corts, núm. 9, i al carrer Moratín, núm. 14, i la rescissió d'una sèrie de contractes d'arrendament de pisos a la zona, utilitzats per a determinats serveis de la Cambra.

El subsecretari del Ministeri d'Economia i Hisenda, en relació amb l'acord de 16 de setembre de 1997 de la Mesa del Congrés, va enviar, amb data 28 de gener de 1998, un escrit al secretari general del Congrés dels Diputats, en què comunicava que els edificis esmentats havien estat oferts a la Direcció General del Patrimoni de l'Estat mitjançant els escrits de 12 de gener de 1998, del Banco Exterior i del Banco de Crédito Local. Així mateix, es demanava al secretari general del Congrés dels Diputats si veia algun inconvenient a seguir endavant els expedients.

Amb data 11 de febrer de 1998, la Mesa de la Cambra, en relació amb l'escrit anterior, va adoptar un nou acord que concreta l'adquisició dels edificis en els punts següents:

«1r Pren coneixement de les condicions econòmiques de les transaccions que s'exposen a l'escrit esmentat.

2n Manifesta que no veu cap inconvenient a seguir endavant els esmentats expedients.

3r Ratifica el seu acord de posar a disposició del Patrimoni de l'Estat les dependències que en aquest moment utilitza la Cambra als edificis de la plaça de les Corts, núm. 9, i al carrer Moratín, núm. 14, en la mesura que la posada en funcionament dels nous edificis ho vagi fent possible.

4t Sollicita de la Direcció General del Patrimoni de l'Estat la realització de les obres d'habilitació que siguin necessàries per a la utilització dels nous edificis.

5è Agraeix al Govern les gestions realitzades i l'insta a prosseguir la tramitació de l'expedient amb la màxima celeritat possible.»

Com que la Direcció General del Patrimoni de l'Estat no disposa de crèdit pressupostari per adquirir els edificis assenyalats, escau tramitar aquesta Llei de concessió d'un crèdit extraordinari per un import de 14.500.000.000 de pessetes.

El crèdit extraordinari es tramita d'acord amb el Consell d'Estat, amb l'informe favorable previ de la Direcció General de Pressupostos.

Article 1. *Concessió del crèdit extraordinari.*

Es concedeix un crèdit extraordinari per un import de 14.500.000.000 de pessetes a la secció 31, «Despeses de diversos ministeris»; servei 03, «Direcció General del Patrimoni de l'Estat»; programa 612F, «Gestió del Patrimoni de l'Estat»; capítol 6, «Inversions Reals»; article 62, «Inversió nova associada al funcionament dels serveis»; concepte 620, «Inversió nova associada al funcionament operatiu dels serveis», per a l'adquisició dels edificis situats a la Carrera de San Jerónimo, núm. 36 i 40, amb destinació al Congrés dels Diputats.

Article 2. *Finançament del crèdit extraordinari.*

El crèdit extraordinari a què es refereix l'article anterior es finançarà amb deute públic, d'acord amb el que estableix l'article 101 del Text refós de la Llei general pressupostària, aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 5 d'octubre de 1998.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

23135 *LLEI 32/1998, de 5 d'octubre, sobre concessió d'un crèdit extraordinari, per un import de 2.157.470.490 pessetes, per al pagament d'indemnitzacions derivades de sentències del Tribunal Suprem i de l'Audiència Nacional, i d'altres resolucions, a titulars de les oficines de farmàcia. («BOE» 239, de 6-10-1998.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei. Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El Tribunal Suprem i l'Audiència Nacional, entre el 24 de gener de 1994 i el 29 de maig de 1996, han dictat vuit sentències favorables a titulars d'oficines de farmàcia, dictades en recursos contenciosos administratius promoguts per ells.

Aquests recursos tenen una fonamentació fàctica anàloga i una causa jurídica idèntica que els 110 recursos estimats favorables per sentències del Tribunal Suprem en el període de temps comprès entre els mesos d'octubre de 1990 i gener de 1991, i que els deu recursos estimats favorables per sentències del Tribunal Suprem i l'Audiència Nacional dictades entre gener de 1992 i juliol de 1993, interposats per titulars d'oficines de farmàcia, contra l'Ordre de 7 d'octubre de 1988 del Ministeri d'Economia i Hisenda, i contra la desestimació presumpta dels recursos de reposició formulats contra aquesta.

Aquesta Ordre declarava la incompetència del Ministeri d'Economia i Hisenda per conèixer sobre les reclamacions, formulades pels farmacèutics, en demanda d'indemnitzacions pels danys i perjudicis ocasionats com a conseqüència de l'aplicació, a partir del 9 de setembre de 1985, de l'Ordre de la Presidència del Govern de 10 d'agost del mateix any, i de la Resolució de la Direcció General de Farmàcia i Productes Sanitaris, dictada en desplegament de l'anterior, en què es va establir un nou marge comercial en els preus de venda al públic de les especialitats farmacèutiques, que suposava una reducció del 2,5 per 100 sobre l'anterior.

Posteriorment, l'Ordre de 19 de maig de 1987 del que era aleshores Ministeri de Relacions amb les Corts i de la Secretaria del Govern va disposar el cessament de l'aplicació del nous marges comercials, en compliment de la interlocutòria que el Tribunal Suprem va dictar amb data 2 de març de 1987, en què s'ordenava suspendre l'execució de l'Ordre de 10 d'agost de 1985, i de la Resolució que la desplegava, a conseqüència del recurs interposat pel Consell General de Col·legis Oficials de Farmacèutics, que sol·licitava l'anul·lació d'aquestes disposicions. Aquesta anul·lació es produeix, finalment, per sentència del Tribunal Suprem de 4 de juliol de 1987.

Les sentències corresponents als recursos contenciosos administratius interposats pels titulars de les oficines de farmàcia declaren la responsabilitat patrimonial de l'Estat i el dret dels demandants a ser indemnitzats pels danys i perjudicis soferts.

Amb la finalitat de poder atendre les compensacions derivades d'aquestes sentències, es tramita aquesta Llei de concessió d'un crèdit extraordinari per un import de 2.157.470.490 pessetes.

L'import de 2.157.470.490 pessetes comprèn la suma de les indemnitzacions fixades a les sentències que han dictat el Tribunal Suprem i l'Audiència Nacional en el període comprès entre el 24 de gener de 1994 i el 29 de maig de 1996, més els interessos legals corresponents, i la quantitat relativa a una reclamació efectuada sobre aquests mateixos fets, i que ha estat acceptada sense necessitat de recórrer a la via judicial.

El crèdit extraordinari es tramita d'acord amb el Consell d'Estat, amb l'informe previ favorable de la Direcció General de Pressupostos.

Article 1. *Concessió del crèdit extraordinari.*

Es concedeix un crèdit extraordinari, per un import de 2.157.470.490 pessetes, a la secció 15, «Ministeri d'Economia i Hisenda»; servei 02, «Secretaria General Tècnica»; programa 611A, «Direcció i Serveis Generals d'Economia i Hisenda»; capítol 2, «Despeses en béns corrents i serveis»; article 22, «Material, subministraments i altres»; concepte 228, «Per al pagament d'indemnitzacions, derivades de sentències del Tribunal Suprem i de l'Audiència Nacional, dictades fins al 24 de maig de 1996, i de la reclamació RDP. 96.015, de 30 de gener de 1996, a titulars de les oficines de farmàcia».

Article 2. *Finançament del crèdit extraordinari.*

El crèdit extraordinari a què es refereix l'article anterior s'ha de finançar amb deute públic, d'acord amb el que estableix l'article 101 del text refós de la Llei general pressupostària, aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre.

Article 3. *Autorització per ampliar el crèdit extraordinari.*

S'autoritza el ministre d'Economia i Hisenda a ampliar el crèdit que es concedeix en la quantitat que resulti necessària per satisfer l'excés d'interessos que es produeixin fins al moment en què s'efectuï el pagament de les sentències i la resolució previstes en aquest crèdit extraordinari.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 5 d'octubre de 1998.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

23136 *LLEI 33/1998, de 5 d'octubre, de prohibició total de mines antipersonal i armes d'efecte similar. («BOE» 239, de 6-10-1998.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Aquesta Llei pretén contribuir a l'objectiu de salvar les vides de milers de víctimes innocents i és expressió de la solidaritat d'Espanya amb tots els pobles de la Terra.

El principi acceptat universalment del dret internacional humanitari, segons el qual el dret de les parts en un conflicte armat d'escollir els mètodes o els mitjans de combat no és il·limitat, ha impulsat una sèrie d'iniciatives d'àmbit internacional encaminades a prohibir l'ús en els conflictes armats d'armes, projectils, materials i mètodes de combat de naturalesa tal que causin danys superflus o sofriments innecessaris, especialment a la població civil.

En el cas concret de les mines antipersonal, el seu ús indiscriminat en alguns conflictes armats ha provocat una situació en què milions d'artefactes d'aquest tipus estan dispersos i incontrolats en extenses àrees d'un gran nombre de països, cosa que diàriament provoca morts, mutilacions i sofriments de persones innocents o indefenses, fins i tot nens.

La comunitat internacional, liderada per les Nacions Unides, conscient dels desastres que l'ús indiscriminat d'aquestes armes provoca a les poblacions de tants països, va convocar una conferència internacional que va finalitzar amb l'aprovació de la Convenció de 1980 sobre prohibicions o restriccions de l'ús de determinades armes convencionals que es puguin considerar excessivament nocives o d'efectes indiscriminats, el Protocol II de la qual tracta precisament de les mines antipersonal.

El 1993, l'Assemblea General de les Nacions Unides va aprovar una resolució sobre «Suspensió de l'exportació de mines antipersonal» en la qual s'exhortava els